

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 149/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA Slovakia, a. s., Bytčická 12, Žilina, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s. r. o., Hviezdoslavova 6, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Zuzana Slovíková, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2978/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA Slovakia, a. s., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2018 elektronicky a 18. apríla 2018 poštou doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA Slovakia, a. s., Bytčická 12, Žilina (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2978/2014.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd uznesením č. k. 4 Er 2978/2014-61 zo 6. marca 2018, právoplatným 12. marca 2018 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), rozhodol o zastavení exekúcie a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 5 008,27 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Z uznesenia okresného súdu pripojeného k sťažnosti vyplýva, že zastavené exekučné konanie bolo vedené vo veci sťažovateľky ako oprávnenej proti povinnému [REDAKOVANÉ], o vymoženie sumy 98 170,75 eur a k jeho zastaveniu došlo na základe späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie sťažovateľkou ako oprávnenu.

3. Sťažovateľka v sťažnosti poukazujúc na § 262 ods. 2 a § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) namieta, že uznesenie okresného súdu bolo vydané sudcom, a nie vyšším súdnym úradníkom, čo je podľa nej v rozpore s označenými zákonnými ustanoveniami a bola jej odňatá možnosť využiť sťažnosť ako opravný prostriedok prípustný proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom.

4. Na základe takto formulovanej sťažnostnej argumentácie sťažovateľka uviedla, že okresný súd svojím uznesením „*porušuje právo na spravodlivý proces*“, preto je „*dôvodné*“, aby ústavný súd v jej veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod spisovou zn. 4Er/2978/2014 porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy SR.

2. Okresnému súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod spisovou zn. 4Er/2978/2014 vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia...“

5. Zároveň sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia okresného súdu.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

8. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva,

prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, ďalej označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody a subjektu, proti ktorému sťažnosť smeruje. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

12. Po preskúmaní podania sťažovateľky doručeného 6. apríla 2018 ústavný súd konštatuje, že napriek jej kvalifikovanému právnomu zastúpeniu sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 4 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

13. Pokiaľ ide o petit sťažnosti a viazanosť ústavného súdu jeho vymedzením, je potrebné poukázať na to, že predbežné posúdenie sťažnosti v merite veci by prichádzalo do úvahy len za stavu, ak by sťažovateľka namietala konečné rozhodnutie v jej veci, ktorým je v danom prípade zjavne uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie a trovách exekútora. Závažným nedostatkom sťažnosti je, že sťažovateľka napriek tomu, že v dôvodoch svojej sťažnosti poukazuje na porušenie práv uznesením okresného súdu, v petite sťažnosti už predmetné rozhodnutie neoznačuje, porušenie svojich práv týmto

konečným rozhodnutím nenamieta a len neurčito sa domáha vyslovenia, že okresný súd v exekučnom konaní porušil jej základné právo.

14. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom) v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

15. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

16. Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

17. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

18. Ústavný súd považuje za potrebné v danej veci zdôrazniť, že aj v prípade jasného a určitého vymedzenia petitu sťažnosti (ktorý by smeroval proti uzneseniu okresného súdu o zastavení exekúcie a trovách exekúcie) pri nezmenenej sťažnostnej argumentácii (obmedzujúcej sa len na namietanie nezákonnosti vydania uznesenia sudcom, a nie súdnym úradníkom, bez namietania samotných záverov okresného súdu o trovách súdneho exekútora) táto argumentácia opomína ústavnoprávny rozmer, a tým možnosť porušenia základného práva sťažovateľky v príčinnej súvislosti s jej sťažnostnými argumentmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2018